

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21542

гр. София, 19.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ Гражданско дело № 20231110133237 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД срещу С. К. М., ЕГН *****, с която е предявен иск с правно основание чл.500 КЗ.

Съобразно разпоредбата на чл.113 ГПК /изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г./ искове на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния.

Доколкото регресната претенция е свързана с твърдяното наличие на застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, то основанийето на това вземане е именно наличието на застрахователно правоотношение, като упражняването на регресното право произтича от наличието на застрахователен договор /виж *определение № 863 от 26.09.2019 г. на ОС - София по в. ч. гр. д. № 602/2019 г.*/ Тоест, правата се черпят именно от наличието на застрахователен договор, като реално и това е причината застрахователят да твърди, че е заплатил застрахователно обезщетение на третото увредено лице, тъй като по този начин той не изпълнява чуждо задължение, а собственото си такива поето по силата на застрахователния договор.

В случая предявеният иск притежава белезите на иск срещу потребител по смисъла на чл.113 ГПК, доколкото ответникът е лице, което се ползва от застрахователното покритие по сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност“, съответно регресното право на ищеца произтича от сключения договор и по-специално от твърдяното наличие на законовите предпоставки, при които застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ има правото да претендира от застрахования платеното застрахователно обезщетение. В този смисъл е практиката на ВКС, обективизирана в *определение № 408/24.06.2014 г. по ч. т. д. № 1206/2014 г., II т. о.*, според което понятието „потребител“ следва да се разглежда в широк смисъл, поради което изборната местна подсъдност по чл.113 ГПК е приложима към исковете на физически лица – потребители на застрахователни услуги по КЗ /*определение № 179/14.03.2013 г. по ч. т. д. № 1360/2013 г. на ВКС, II т. о., определение № 95 от 05.02.2010 г. по ч. т. д. № 70/2010 г. на ВКС, II т. о. и др.*/ По смисъла на чл. 2, ал. 2 КЗ "ползвател на застрахователни услуги" е застраховащият, застрахованият,

третото ползващо се лице, третото увредено лице, другите лица, за които са възникнали права по застрахователен договор, както и физическото или юридическото лице, което проявява интерес да се ползва от услугите по разпространение на застрахователни продукти, предоставяни от застраховател или от застрахователен посредник във връзка с предмета му на дейност, независимо дали е потребител по смисъла на ЗЗП.

Относно обстоятелството, че при исковете по чл. 500 КЗ е приложим чл. 113 ГПК виж и практиката на СГС по иски на ЗД „БУЛ ИНС“ АД – *определение № 2334 от 22.02.2023 г. по в. ч. гр. д. № 1649/2023 г. по описа на СГС, определение № 2143 от 17.02.2023 г. по в. ч. гр. д. № 1656/2023 г. по описа на СГС, определение от 18.04.2022 г. по в. ч. гр. д. № 3493/2022 г. по описа на СГС, определение от 12.03.2020 г. по в. ч. гр. д. № 3078 от 2020 г. по описа на СГС, определение от 21.2.2020 г. по в. ч. гр. д. № 1529 от 2020 г. по описа на СГС* и др.

От служебно изготвена справка НБДН се установява, че постоянният и настоящ адрес на ответника са в **гр. Шумен**. Предвид изложеното, не са налице обстоятелства, обуславящи подсъдност на спора пред Софийски районен съд – аргумент от чл.113 ГПК, за предпоставките на която съдът следи служебно, доколкото съгласно чл.119, ал.3 ГПК (нова – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г.) възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2, чл. 113 и чл. 115, ал. 2 може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исквата молба и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание.

Ето защо, производството пред Софийски районен съд следва да бъде прекратено и делото да се изпрати по подсъдност на местно компетентния съд по постоянен и настоящ адрес на ответника, а именно Районен съд – гр. Шумен.

Така мотивиран на основание чл. 119, ал. 3 във вр. с чл. 113 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 33237/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 88 състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – гр. Шумен.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____